

TADITAX

CLANNAD

0

Naar 't oosten en 't westen, maan- en zonwaarts

Het lot draait ook als wij niet bezig zijn
met waken, dan tegen beter weten in, speels
met elke klok mee; wie van ons moet het
met alleen de negatie daarvan doen, wie met

enkel 'n afwijking ervan, hoogstens afwijzing,
allicht / wat anders? Waarde, lach er maar
om, ook de tijden die nog komen moeten
zullen gaan voorbij, daar zorgt 't begrip

wel voor, het begrip van de willige droom,
dus daarom: quelle heure est-il? Space o'clock?!

TRALALA

I

Als ander en ik als twee druppels / dan

waarom ze onderscheiden, waarom niet
schrijven over ik en ik, ander en ander,
los van elkaar. Bij wijze van wat of wie
de oer-verwezenlijking van ons wezen,

de naam schuiven, haspelen tot het past,
klikt. Drie stappen terug en zes vooruit,

en of een volslagen onbekend individu
onbekend blijft - zulks is in wezen een
kwestie van spiegels die zilv'rig zwijgen,
als een raadsel, een mysterie, zo nevelig.

II

De tijd stroomt overal, is zonder gelijke,

beidt - niemand vergeten, naamloos het
zingen, ademen / voor u, van u. Ander,
ik, zelf - hoe men zich maakt, de wereld
en haar wezen elkaar vervoegt, elkaar is,

elkaar wordt, elkaar zij. Alsof, zonder als,
de juichende juxtapositie der elementen.

Enfin. In hoeverre is de hand die hangt
voor 't gelaat, mijn hand? Die vijfvoudig
ontknoopt, door vijf staken van vingers,
licht mengt, stralende spreuken gebaart.

III

Water dat er is, is er, is geen steen of pijl,

en geeft aan al het (af/aan)wezige vorm,
gegeven dit: zonder zon is elk ding enkel
hoe het is zonder zon; dat wil zeggen, als
alle ondingen onder de zon; maar let op:

een kikker kwaakt, de wind suist, blauwe
bloemen bloeien, 13 lijsters kwinkeleren.

Spons dan, kiezel dan? Evergreen, allicht,
spons of kiezel niet. Het schrap(p)en van
nullen en enen en één of enige namen -
zoveel schijnt nog n(i)et te stellen, er vast.

IV

Ik. Het zelf. De ander. Men meent
op de hoogte te wezen wat ik is, wie ik is,
dit en dat, wat niet al en enzovoort,
alsook hoe het is. Enter: worden.

(Het houdt gewoon niet op!)

Ik een proces, ik een netwerk, wezenloos
enerzijds niet, anderzijds wel - via
synthese, de eenvoud van een malende
molen, stroom, nul danwel één. Beweging!

Het zich verhouden tot hare majesteit,
het zich verhouden tot 'n mager vermoeden.

V

De nar tilt een dubbelrol - geen stelling,
wel een feit. En the thin white duke dan,
de witte clown, de pierrot, de august,
de harlekijn en last but not least de joker,

ook een dubbelrol? Een paar dubbelrollen?

Het vereist een nieuwe taal om nieuw
te denken. 't Leren van toki-pona
is iets dat men zou moeten doen op scholen,
scholen die geen verhaspeling zijn

van lochos. God, merk het achtereenvolgens
oplichten van de letters van het Alfabet.

VI

Geen kunst / is het maken van dit of dat
ene maaksel (of meer dan één) – kunst
is dansen in het kwadraat, vrije beweging
die klopt, past, die zich, als het ware,

zelf voortbrengt, als het ware.

Vanzelfsprekend gaat zulks vanzelf. Wie
doet als de boer van Song, hé hoor mij ho,
heeft er niets van begrepen – zal het
ook niet begrijpen. Macht nichts. Immers:

vissen zwemmen zoals vissen doen. Het
is heus waar, alles. Het moet waar zijn. Echt.

VII

Navel: vlinder(s). Een waar begin
zomin aanwezig als een vals eind.

Het begin dan? Het eind?! Geen
idee. Prisma. Abstract betekent dit
van alles en concreet betekent dat
wat het is. Zoals alles der natuur,

zo ook gedicht na gedicht, steeds

van woorden gemaakt - maakwerk
echter niet, wel: huldig 't wu-wei,
knoop kettingbreuken, plant mais,
en staar naar 't zuiden, onbewogen.

VIII

Hoe bleek, hoe ijl - met kans x om
zich te barsten, uit voegen die het

niet tot amper heeft; het heelal dwars
in statu nascendi, uit het krakend ei
op schaal. Alles steevast proces, niets
uitgezonderd: geen tijd, geen god. Er

zij licht, leven. Logisch (min of meer)

contingent. Zoals het harde bestaan
van gitwitte zwanen, damherten, de
verzonnen waarzinnen van Faverey,
bleu tellen tot I, tellen tot II, tot III.

IX

Relatief niets, absoluut niets. O, noch
het één, noch het ander, evenmin v.v.

Spin op een stokje. Kabbala? Alsof
anti-dit danwel anti-dat al dan niet strikt
wisselwerkt. In de wereld is van alles,
alles is van de wereld, voor en over

eveneens. Ach, het git van het gat - de

holle leegte in vol ornaat, alles / deels
ontzet. En de merels maar fluiten. O,
waaien er flarden?! Niets totaal ontzet,
ook groene gaten niet, natuurlijk niet.

X

Wijl de zon rood, groen & blauw laat,
is al hetgeen dat mij is, deze die wordt:
een huidkleurige, oeverloze kameleon,
een dynamisch, talig-knetterend heelal.

Valt er sneeuw, welke schutkleur heeft
zo'n ding? Wisselt zich hand of huid?!

Het concept van 'n complex-chaotisch
systeem?! Ha, tegen 't licht houden tot
het uitzinnig licht. Het moest maar 'ns
gaan onweten, loodrecht boven de zee.

De taal van de dooiwind loeit glasnost.

XI

Hogedruk, lagedruk: ontsnapping aan
quarantaine, de vuistregels van het spel;
mengen van salpeterzuur, kool, plus
‘n snufje zwavel. Kom er maar ‘ns om.

Ik ben hier nu. Een dichtregel die staat
als ‘n pseudo-kasteel van pseudo-kristal.

Gooi er eens een bal doorheen, hopsa,
ge moet gooien, gooi, g-o-o-i, oh toe,
werpen dan, werp, w-e ... we. Wie? Wij,
als een uitgelaten dolfijn zo dol en fijn.

Doe die sluis dicht, stelt K. met klem.

XII

Buiten zijn de wolven, vast van plan
om te bewegen naar C., B., A., 'wijl
de sprinkhanen ... zo gaat het, ging het,
zal het blijven(d) gaan, alsof / omdat

(n)ergens (n)iets of (n)iemand (n)ooit
met tig touwtjes speelt, harrewarrig.

Voorbij de stafkaart piept het poëem,
kleinnood in zoveel kleuren, jah, deze
handzame wereld, het ware woord,
hoe de tijd van gaan nu gekomen is.

Poëzie: puur de onbewogen beweger.

TRALALI

A

XIII

Kind van vraag- en uitroepteken, god,
dat, dit? Of is, of zij? En u dan? Wordt
het anders, als zeg 'n spatie, 'n witregel,
'n beletselteken, 'n gedichtenstreepje?!

Lees? Of beter: Lees! (goed wordt 't zo
goed als zelden ...) Enfin: el-e-e-es, als
zeg de wilde maretak. Prevel entropie,
syntropie, fluister de big bang, en *juich!*

Dan, richt via dit, tref via dat, en groet
op 't moment van overgang in 'n strikt
afgemeten beweging, zowel de wereld,
het woord, als al wat was, is & weest ...

XIV

Blatant woekeren met de blauwdruk, waarmaken van het plan. Hoe één en ander en dergelijke, in wezen niets zij dan hetzelfde. *Ping*: de pomonaboom!

Doen zonder doel één ding en wezen niet wezenlijk een tweede ding. Is elk organisme een bepaald algoritme - zo feitelijk fantastisch fractalig begrensd?

Kaders, fake? O, lees de dissertatie van ene Mertens: *sluiproutes en dwaalwegen*, en lach zichzelf dubbel om de kwestie dat de praktijk geen (doezel)boekje is.

XV

Een grapje/mopje dat mag, pffft, hoe simpel golven wezen? Als Licht, als materie, energie, krachtveld, monade; in sublieme vorm een *vers*: totale taal.

Een beker thee of twee à drie om bij de les te blijven. En dan, houd u vast, gaan we los - met a. de strekking van het betekenisbeest, b. de notie van ik,

c. *the world at large*, d. de synthese van ABC, e. M., f. data, info, kennis, wijsheid, etc. - een en ander onder voorbehoud, en, *last but not least*, de rest ...

B

XVI

Wel, alsof ruimte, alsof tijd,
ruimte-tijd: ijle begrippen,
concepten, paradoxen, dog-
ma's, met mij, mezelf en ik

spectrelike. Om Veva Leye te
parafaseren: taal, wereld en
data, min of meer *mondiaal*
al in elkaar ingesloten; oké

boomer! Uitwerking vergt
tetra: a. gevoel, b. beleving,
c. begrip, d. ervaring - ver-
knoping, objectief, met M.

XVII

Niets ervan! Niets ervan?! Leven is wat telt. De definitie van 'leven' per definitie niet te geven, ach ja, het draait om de *experience* ervan.

Dus, duik in duizend boeken, als affirmatieve daad, *stil tumult*, ontroering, beschouw ieder lichaam als landstreek, elke geest als boei.

O, er één en ander van te maken, sowieso geen punt van te maken; lijnrecht bewegen naar het heuse (on)eigenlijk zenith, via 't nadir?!

XVIII

't Ondividu draait en draalt radeloos
qua weg dit c.q. weg dat / met zeg
alles woest en leeg: voeglijk heeft 't
niets te betekenen, oh, vogelvrijheid.

Een kop thee te maken of een vers -
merk hoe 'n god-achtige jugger-naut
de wereld ontwortelt, echter evenwel
zonder maskering - *loze doppelgänger?*

Als *steile einzelgänger* bekend zijn met
de crux der machtige eigenheid. God,
hoe '*het ding*' buiten het zelf (om) zich
de eigen weg zal richten. Voorwaarts!

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

